

Leentje

Ruud van der Heijden

Het was hartje zomer en schitterend weer
De zon ging al dagen verschrik'lijk te keer
De bloemen die bloeiden, ik rook de klimop
Ik dacht bij mezelf: 'kzoek m'n Leentje 'ns op

Leentje, m'n Leentje, meidje jij bent me d'r eentje
Leentje, m'n Leentje, Leentje jou wil ik perse

Ik steeg fluks te fiets en ik trapte'r op los
met achterop bloemen van 'n daalder de bos
De wind in m'n rug en de zon op m'n smoel
U kent 't waarschijnlijk, dat heerlijk gevoel. Leentje

De afstand tot Leentje was vlug overbrugd
'kWas er zogezegd in 'n vloek en 'n zucht
Ja voor ik het wist reed ik al door haar straat
en stond voor haar deur in m'n volle ornaat. Leentje

Na zeuven keer bellen kwam asjemenou
'n dame naar voren, 'n driedubbele vrouw
Ze zei: beste vent 'kben de moeder van Leen
Zo moeder, zo dochter dacht ik al meteen. Leentje

Ik zag daar die olifant kamerbreed staan
en ben vliegensvlug weer naar huis toe gegaan
Want veel is wel aardig; maar té ook weer niet
De wind kwam van voren o wat 'n verdriet

Leentje, m'n Leentje, meidje jij bent me d'r eentje
Leentje, m'n Leentje, Strakjes ben jij d'r ook twee